

SLOVENSKI NAROD

Izjava: vsak dan popoldne, izvzemati nedelje in praznike. — Inserati do 30 petit & Din 2.—, do 100 vrst Din 2.50, od 100 do 300 vrst Din 3.—, večji inserati petit vrsta Din 4.—. Popust po dogovoru, inserati davek posebej. — Slovenski Narod je vsaj mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za inozemstvo Din 25.—. Rokopis se ne vratajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO
LJUBLJANA, Knafljeva ulica 5.
Telefon št. 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126

Podružnice: MARIBOR, Grajski trg št. 8 — NOVO MESTO, Ljubljanska cesta, telefon št. 26 — CELJE: celjsko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon št. 65, podružnica uprave: Kocenova ulica 2, telefon št. 190 — JESENICE: Ob kolodvoru 101.

Račun pri poštnem čekovnem zavodu v Ljubljani št. 10.351

Razgaljeni načrti Organizirana akcija Vatikana, fašizma in črnožolte reakcije za obnovo katoliške po- dunavske monarhije

**Senzacijonalna razkritja dunajskega tiska v zvezi s hirtenberško
tihotapsko afero — Načrti črnožolte reakcije proti obstoječemu
redu v Srednji Evropi — Ali tudi „katoliška ofenziva“ v Jugo-
slaviji služi temu cilju?**

Dunaj, 6. februarja. M. Dunajski tisk se obširno bavi s senzacijonalnimi razkritji v avstrijskem parlamentu o hirtenberški tihotapski afери orožja. Socialno demokrati poslanci so namreč ostro napadli vladu in očitali zveznemu kancelarju dr. Dollfussu, da je dal predstavnikom velesil na njihove demarše netočne podatke ter da ni povedal pravne resnice. Pri tem so

ugotovili, da se tihotapstvo orožja iz Italije preko Avstrije na Madžarsko. Jasno je, da jih pri izvajjanju njihovih načrtov poleg drugih ovira delavstvo v Avstriji. Dokler bo to delavstvo imelo orožje v svojih rokah, njihovga cilja ne bo mogoče doseči. Zato je prvi namen teh ljudi, da razorajo avstrijske patriote. List pravi, da nameščajo

v vsem področju Podunavlja, pri-
čeni od Bavarske do Balkana.

Jasno je, da jih pri izvajjanju njihovih načrtov poleg drugih ovira delavstvo v Avstriji. Dokler bo to delavstvo imelo orožje v svojih rokah, njihovga cilja ne bo mogoče doseči. Zato je prvi namen teh ljudi, da razorajo avstrijske patriote. List pravi, da nameščajo

odvzeti delavstvu orožje v Av-
striji na Koroškem in na Štajers-
kem, istočasno pa oborožiti
svoje heimwehrovce.

Ne bomo dolgo vpraševali, nadaljuje list, zakaj smatra Mussolini in papež baš sedaj čas za ugoden za takе eksperimente v Srednji Evropi. Hitler bi silno škodil fašizmu v Italiji, ki mu ni na tem, da bi se Avstrija priključila k Nemčiji. Katoliška cerkev pa je doprijetna že tisočkratne žrtve, izgubila je Španijo, umakniti se je morala iz Meksika, popustiti je morala v Češkoslovaški, še celo v Italiji sami je morala popustiti svojo politično vlogo in svojo katoliško akcijo fašizmu. Zato je razumljivo,

da si Vatikan želi nazaj svojega nekdanjega političnega podpornika v dunavskem bazenu.

Nič manjše skrbi niso skrbi fašizma v srednje-evropski mednarodni politiki. Zato so

interesi fašistične Italije in Vati-
kana v Podunavlju skupni.

zato sta tudi skupno najela Madžarsko, zato je njihov skupni namen zrušiti sistem držav v Srednji Evropi in pred vsem ob italijskih in madžarskih mejah.

»Der Abend« naglaša tudi, da je sajraevski nadškof dr. Šarič, ko se je vrnil iz Rima,

sprožil v skladu s to akcijo tako
zvano katoliško ofenzivo v Jugo-
slaviji.

Nikaka tajna ni več, da se Madžarska oborožuje. V Sombathelyju imajo za-
vod, v katerem vzgajajo madžarske pi-
late italijski instruktorji. Tudi zad-

inspeksijsko potovanje ministra
Feya na avstrijsko - jugosloven-
ski meji ni imelo drugih name-
nov nego pripraviti teren za ita-
lijansko offenzivno fronto na Ko-
roškem proti Jugoslaviji.

Zato je namen te akcije v Avstriji sedaj ta, da se razorazi delavstvo, ki bi moglo ovirati njen izvršitev. Zato so se prileže sedaj tudi v delavskih domovi-
nih na Koroškem in Štajerskem pre-
iskave in preganjanja.

»Abend« zaključuje: Vse te eksperi-
mente reakcije Srednja Evropa vidi in
namreč pazi. Že sedaj je

jasna Mussolinijeva in papeževa
igra.

Treba pa je pristati, da bo prišel ne-
koč dan, ko bosta morala dajati odgovor
pred javnostjo prosvitljenega sveta.

**Vloga madžarskega
zunanjega ministra**

Pariz, 6. februarja. M. »Populaire«
se, kakor tudi vsi ostali francoski vo-
dilni listi, obširno bavi z razkritji v
dunajskem parlamentu in dodaje še
svoje informacije, ki se bolj potrjujejo
razkritja dunajskega tiska. Tako piše
med drugim:

Bivši madžarski poslanik v Beču in
in sedanjem madžarski zunanjem ministr
Kanya je znan kot eden največjih reak-
cionarjev. Določeno je, da je on
glavni organizator tihotapstva
orožja.

iz Italije preko Avstrije na Madžarsko. Del tega orožja je bil namenjen tudi za oboroževanje skupine hrvaških emigrantov pod vodstvom dr. Paveliča in Perćeca, ki so v službi Madžarske in Italije. Vsekakor je značilno, piše list dalje, da je bil Kanya imenovan za zunanjega ministra baš v času, ko so imeli romati ogromne količine orožja in munitione na Madžarsko. Vse to daje dovolj povoda za domnevo, da so črnožolte reakcionarji smatrali, da je njihova akcija že dozorela in da je prišel čas, ko jih ni treba nič več prikrivati. To meče tudi dokaj čudno luč na akcijo jugoslovenskega episkopata, ki je prišel nekako ofenzivno baš v času, ko so prisile na dan tudi nekake punktacije katoliškega politika dr. Korošca. Črnožolte reakcionarji pa se varajo, ako misljijo, da bo Evropa mirno trpeljivo početje. Francija ne bo opustila prilike, da to početje gotovih krogov iznesee

pred mednarodni forum
ter da izposluje ukrepe, ki bodo tem
ljudem pošteno stopili na prste.

**Interpelacija v francoskem
parlamentu**

Pariz, 6. februarja. M. Več poslan-
cev je vložilo v parlamentu interpelaci-
je, v katerih zahtevajo točnih pojas-
nil o hirtenberški afieri in o vsej akciji,
ki je v zvezi s to afero. Vsi politični
krogovi z največjo napetostjo pričakujejo
odgovora na te interpelacije.

Odgovor Mussolinija

Ženeva, 6. februarja. M. V krogih fran-
coske delegacije se zatrjuje, da je bil
Mussolinijev odgovor francoskemu
poslaniku v Rimu v zadevi hirtenber-
ške afere z orožjem vladbeni, toda di-
latoričen. Mussolini protestira proti
ropoti, ki ga je izvzvala ta afera in pri-
stavlja, da ne more več dajte trpeti
jugoslovenskih izzivanih (?). Stevilo v
železniških vagonih prepeljanega orožja
je po njegovem mnenju navedeno
napačno in tendenciozno pretirano.
Orožje je samo »star avstrijski vojni
materijal« brez vrednosti, ki so ga za
časa vojne zaplenili Italijani. Madžarska
pa je kratkomalo izjavila, da ji o
vsej zadevi ni nič znano in da zato ne
more dati nobenega pojasnila.

Nova letala iz Italije

Dunaj, 6. februarja. M. Avstrijski li-
sti poročajo, da so ljudje v Gradišču
preteklo soboto opazili novo eskadrijo
italijanskih letal, ki so letela v smeri
proti Madžarski.

Pariz, 6. februarja. AA. Iz Ženeve
poročajo, da se je francoski zunanj-
minister Paul Boncour včeraj sestjal s
češkoslovaškim zunanjim ministrom
dr. Benešem. Razgovor med obema
državnim komisarjem je trajal dve uri. Raz-
govrjalista sta v glavnem o hirtenberški
aferi s tihotapstvom orožja.

**Sestanek
Narodne skupščine**

Beograd, 6. februarja. Jutri dopoldne ob
10 se sestane Narodna skupščina. Na dne-
vnom redu so odgovori ministrov na inter-
pelacije narodnih poslancev. Na prihodnji seji
se bo pričela razprava o novem volinjem
zakonu, ki ga je odbor že proučil in pred-
ložil svoje poročilo Narodni skupščini. Raz-
prava o tem zakonskem predlogu bo v skup-
ščini končana še ta teden, nakar pride na
vrsto zakon o občinah.

Graf Apponyi nevarno zbolel

Budimpešta, 6. februarja. Po poročilih iz
Ženeve se je stanje glavnega delegata Ma-
đarskega grada Apponyia, ki je obolen na hri-
pi, zelo poslabšalo in se zdravnik spričo-
vile starosti bolnika boje katastrofe.

SLOVENSKI NAROD

Podružnice: MARIBOR, Grajski trg št. 8 — NOVO MESTO, Ljubljanska cesta,
telefon št. 26 — CELJE: celjsko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon št. 65,
podružnica uprave: Kocenova ulica 2, telefon št. 190 — JESENICE. Ob kolodvoru 101.

Račun pri poštnem čekovnem zavodu v Ljubljani št. 10.351

Hitler uveljavlja svoj režim na vsej črti

**Poostritev tiskovne cenzure — Protest novinarskega
udruženja — Novi politični poboji in umori**

Berlin, 6. februarja. Hitlerjeva vlada je
začela izvajati svoj program, ki kaže že po
prih ukrepih, da pomeni prizetek najkraje-
njega desnicarskega kurza. Klub zagovoru, ki ga je dal Hitler ob prevzem obla-
sti, da hoče jamčiti za popolno enakovravnost političnih strank, se je vložila v borbi
proti levitarskim skupinam poslužila vseh
sredstev, da jih prepriči že v naprej vsako
politični propagando. Najprej so bila za
več dni ustavljeni glasila socialistov demokratov in komunistov, včeraj pa je bila ob-
javljena nova zasilna uredba, ki se nanaša
na omejitev tiskovne svobode. General
Schleicher je za časa svoje vlade cenzuro-
znam omilil, Hitler pa jo je takoj zopet
postril in izdal ukrepe, ki onemogočajo
opozicijskemu tisku vsako kritiko njegove-
ga režima. Nova zasilna uredba prepove-
duje tudi vsako akcijo za delavsko stavke
in omejuje tudi zborovno svobodo. Vsa
oblast je presla na policijo, ki je bila ofi-
ščena vseh levitarskih priveskov, tako da je
sedaj pokorno orožje narodnih socialistov.
Vodstvo Hitlerjeve stranke blagruje to na-
redbo in pravi, da bodo prišli kmalu vse na-
sprotniki narodnih socialistov do spozna-
njem, da je zavladal v Nemčiji nov duh. Hitlerjeva vlada pripravlja tudi ukinitev vseh
kollektivnih pogodb, ker smatra, da bo z tem
odvzet socialnim demokratom najnevarnej-
je orožje, na drugi strani pa ustrelja želj-
jam veleindustrije, ki bo imela teko popolno
svobodne roke. Da pa bi bili vele-
posestniki zapostavljeni napram veleindu-
strij, pripravlja vlada tudi že že nove
koncesije in namerava razširiti dosedaj sa-
mo v vzhodni Prusiji veljavno zaščito
agrarcev na vso državo.

Berlin, 6. februarja. AA. Državni kan-
celar Hitler je odpotoval včeraj popoldne
z letalom v Monakov, kjer bo dal vsa po-
trebna navodila za bližajočo se vojno borbo.
V zvezi s tem Hitlerjevim potovanjem
je tiskovni odsek narodne socialistične stranke izdal proglaš, da ostane glavni od-
bor narodne socialistične stranke tudi po
sledi v Monakovem.

Berlin, 6. februarja. AA. Državni kan-
celar Hitler je odpotoval včeraj popoldne
z letalom v Monakov, kjer bo dal vsa po-
trebna navodila za bližajočo se vojno borbo.
V zvezi s tem Hitlerjevim potovanjem
je tiskovni odsek narodne socialistične stranke izdal proglaš, da ostane glavni od-
bor narodne socialistične stranke tudi po
sledi v Monakovem.

Hagen, 6. februarja. Politična policija
je odprala tajno tiskarno komunistične
stranke, v kateri so našli velike zaloge pro-
pagandnih tiskovin proti Hitlerjevemu re-
žimu. Tiskarna je bila zaplenjena, veliko
stevilo komunistov pa arretiranih.

Strassfurt, 6. februarja. Sinoči je bil
iz zasede ustreljen mestni župan dr. Kar-
sten, socialno demokrati poslanec. Umor
je izvršil 17letni gimnazijec, član napad-
ne oddelka narodnih socialistov.

Chebni, 6. februarja. Sinoči je prislo-
do krvavega spopada med narodnimi socia-
listi in člani socialno demokratične
Reichsbanner. Eden socialni demokrat
je bil ubit, več pa budo ranjenih.

Berlin, 6. februarja. Danes so po vsej
Nemčiji afisirali? v obliki proglaša govor,
ki ga je imel Hitler v nemškem radiju, na
dan imenovanja za državnega kancelarja.

Bochum, 6. februarja. Voditelj narodno
socialističnih napadnih oddelkov Paul
Pößmann, je bil iz zasede od komunistov
ubit. V zvezi s tem umorom je bilo arre-
tiranih 31 komunistov.

Nova hrvatska opera na našem odru

Dejanje »Morane« izredno slabo skrupsalo, predstava je bila pa lepa

Ljubljana, 6. februarja.
Zares, naš narod je velik v ljubezni in
sorodstvu, a njegova duša je vroča in
sveta, kakor solnce! — To dejstvo naj
bi pokazala Gotovčeva opera »Morana«.
Gotovo lepa in velika naloga, vzvišen na-
men, umetnika vreden nagib.

Yeats trdi v svoji »Gospo Cathleen«:
»On, ki je Večna ljud, nagi in gibe, gleda, ne dejanj. Samo dejanja sodi kralj mraku.«

Spirič najlepšega nagiba Ahmed Mu-
radbegović more torej Večna luč prizna-
ti, da je »Morana« izvrstna opera po sv-
ojem besedilu in drami. Ali če mu je v družbi
z Večno lučjo priznam prelepi nagib, se
moram vendarje spomniti tudi božjo isti-
ne, da je volja često dobra in morda celo
najboljša, a da je meso slablo, v tem pri-
metu celo tako slablo. Najboljši nagib, ki
rodi slablo dejanje, pa mora soditi in ob-
soditi — kajpada z občutovanjem! — no
le kralj mraku, nego tudi Večna luč...

In tako zapisi, da je dejanie te »Mo-
rana« izredno slablo skrupsalo, brez logi-
ke, brez psihologije, senečno naivno do
vseh skrajnosti, skoraj brez dramatičnosti,
a tudi skoraj brez zanimivosti. To be-
sedilo brez soli in duha kaže le, kako
bedast, neznačajan, strabopetno vražast,
bestijalen in lakomen je jugoslovenski nar-
rod, posebno pa kako beden librettist je
dobar Ahmed Mušadbegović.

Maurice Bedel

30

Filipina

Roma

Ovila mu je roke okrog vratu, iz valov ugašajoče krvi je skušala izkrenati vsaj iskrico, ki bi z njo razgrela svoj pogled in poživila svoj glas. Rafaello je pa ostal nedostopen za vse te plamene. Izvill se ji je iz objema, stopil korak nazaj in si prižgal cigareto.

Lepotica je bila poražena. Prosila je odpuščanja, češ da je fant prevneto služil fašizmu; razprostrila je roke, rekoč:

— Skleniva mir!

Rafaello je takoj naštel pogoje: Globa se vrne, nagrada za raporte se podvoji, skupini izdanski potroje. Ko so bili pogoji sprejeti, je požabil grofico na oči. S tem se ji je hotel menda zahvaliti za tistih tristo lir, ki mu jih je bila baš izročila.

— Draga Filipina, — je razmišljala sam pri sebi, — da bi nama ta težko zasuženi denar prinesel vsaj en večer hubezni.

In hitej je rezervirat ložo za premijero komedije Roberta Bracca, ki je o njej govoril ves Rim.

Večer je bil zelo lep.

V gledališču se je bila zbrala najpremožnejša in najblagorodnejša družba, poleg tega pa tudi nekaj pravih ljubiteljev gledališča. Da ni bilo njenih strogih toalet, težkih frizur in napetega vedenja, ki je delalo iz njih matrone, kakršne navadno v gledališču ne hodijo, bi človek lahko o večini prisotnih dam trdil, da so lepe. Mnoge so nosile celo znake blagočega se maturista in nobeni še na misel ni prislo, da bi to skrivala.

— Ah, — je vzklikanil Rafaello, — v tisti loži tamle je Gallinella. Lidia Fringuolo; tamle pa sedita signora Adda Caracolino in signorina Lilly Stecca. To so znane lepotice. Toda tako lepa kot je Filipina nimenoma.

Filipina je res vzbujala splošno pozornost. Smejala se je in govorila s svojim zvonkim glaskom o tem in onem. Nad stope deset moških je požiralo z očmi, to lepo neznaniko, ki se je upala neprisileni smerjati, nositi dekolte in, kar je glavno, ne biti noseča.

Rafaello se ni ganil od nje; komaj se je premagoval, da ni skočil in zadavil vseh njenih občudovalcev; če bi bil storil to, bi bilo gledališče utonilo v potokih krvi.

Povejte mi, dragi moj Carbinati, — je vprašal Grenadier, — kako se imenuje komedija, ki smo jo prišli gledati?

Rafaello je odgovoril, da se imenuje »l' pazzo«, kar pomeni »Blaznež« in da je njen avtor slavni Bracco.

Gledališča že več let niso vprizorila nobenega njegovega dela, — je dejal, — a komedija, ki jo bomo videli nocoj, je itak samo repriza.

— Kaj je pisatelj že umrl? — je vprašala Filipina.

— Da in ne, — je odgovoril Rafaello tako glasno, da so morali slišati tudi v sosednjih ložah. — Ne živi namreč, kdor ne služi našemu ljubljenemu Duceju.

— Ah, kako krasen izrek! — je vzklikanil Grenadier. — Takoj si ga zabeležim. — A ta Bardo... Pardo...

— Bracco, — mu je pomagala Filipina.

— In ta Bracco, pravite, je antifašist? Torej nima nobenega talenta in

zato je naletje, če tako odideamo.

Nobenega talenta... nobenega talenta... — e ponavljaj Rafaelo vedno glasnejše. — Seveda ga ima, cavaliere. Bracco ima talent. In če smo že tu, moramo počastiti velikodost in plemenitost Duceja, tega zaščitnika umetnosti, ki zna svojim smrtnim sovražnikom odpuščati in nocoj nam to jasno dokazuje.

Bal se je reči, da je bil Bracco deležen velikih simpatij italijanskega naroda že v času, ko gospod Mussolini še ni ščil plodov duha, da je pisal komedije, ki so povzdrogovali italijansko literaturo do neba. Lahko bi bil tudi povedal, kako je bilo s tem pisateljem, ko so se fizične trume po lastile Rima in ko je italijanski narod ponudil svojim zmagovalcem, naj mu zvezjejo roke, noge in jezik. Ves začetek v svoje delo je mož pozabiti izobesiti zastavo, hiteti na ulico in radostno vozlatiti; od takrat je veljal Bracco za človeško, ki je nevaren na rodnu redn, proglašen je bil za veleždajalca in v logični zvezi s tem nedostojnim vedenjem je bila njegova hiša pozneje izropana, njegova knjižica sežgana, rokopis njegove zadnje komedije pa razmetan po vetrnu. Toda Rafaello ni hotel vedeti o Braccu več nego to, kar so poročali nedavno o njem časniki, da se nameč gospod Mussolini ne boži nikogar in ničesar, da gospod Mussolini svoje sovražnike uniči, stre in napravi iz njih godijo, da gospod Mussolini tej godiji odpusti in ji dovoli dobiti zopet človeško podobo; posledica tega pa je, da se nad »l' pazzo« zopet dvigne zastor.

Občinstvo je postajalo že nestrapno in Rafaello tudi. Vse te luči, vse te v Filipino uprte oči se z njegovimi ljubavnimi načrti niso ujemale. Komaj je čakal, da ugasnejo luči, da bi se zakonka Grenadier zapotila v igro, on bi pa objel Filipino in dobil od nje v temem koticu lože to, cesar mu veža, gozdno zavetišče in celo peron mimo mogli dati, namreč poljub.

Toda zastor se je dvignil, oder je oživel. Filipina je odstopila svoji prostor očetu in tako je sedela tik Rafaello.

— Prevajaj vam bom, če kaj ne boste razumeli.

— Da, — je dejala gospa Grenadier. — prevajajte nam glavne misli.

Komaj se je predstava začela, se je pritisnil Rafaello k Filipini, jo objel čez pas in se pritisnil k njeni goti roki najprej v obrazom, potem pa z ustnicami.

— Ljubim vas, — je zašepetal.

Toda njegov vzdih je bil tako vroč, da ga je gospa Grenadier zaslila.

— Kaj, — je dejala, — ti ljudje si priznavajo ljubezen takoi v prvem dejanju?

— Hm... da, — je odgovoril Rafaello, — namreč ona... to se pravi on...

— Kaj ne veš, — se je oglasil naš dobrski Grenadier, — da so to norci. Saj ti naslov komedije to dovoli jasno pove.

In zopet se je strastno zapotil v igro, ki je sploh ni razumel; gospa Grenadierova je zopet vzela svoj longnon. Rafaello je pa poskusil nov nasok na Filipinino ustne. Lahko to ni bilo. In šlo je v prvi vrsti za to, da se obrne pozornost gospe Grenadierove na predstavo.

— Milostiva gosoa, — je dejal Rafaello, — poglejte zlasti na levo stran odra. Tam boste videli nekaj... nekaj...

Zahvala

Za mnogovrstne plemenite izraze sočustovanja ob smerti naše preljube mame, babice, tače, sestre, svakinje in tete, gospe

Lojzike Kersnikove

Izrekamo vsem najiskrenejšo zahvalo. Predvsem se zahvaljujemo zdravnikom gg. primariju dr. Jenku in dr. Komatarju za vso požrtvovanost ob dolgi bolezni rajnice. Zahvaljujemo se posebno preč duhovščini, šolskemu vodstvu, gasilnemu društvu in pevskemu zboru na Brdu ter vsem darovalcem cvetja in vsem, ki so nepozabno pokojno spremili k večnemu počitku.

Maša zadušnica se bo brala v sredo, dne 8. februarja 1933, na Brdu ob 7. uri in v četrtek, dne 9. februarja 1933, v franciškanski cerkvi v Ljubljani ob 10. uri.

Brdo, 1. februarja 1933.

Zahvaliči ostali.

Padla je nova žrtev znanosti

V Angliji je umrl učenjak, ki so ga spravili v grob X žarki

Cim bolj znanost napreduje, tem bolj se množi tudi število njenih žrtev. In če hočemo biti človeški, moramo priznati, da so te žrteve edine razumljive in koristne. Človeško življenje je ali bi vsaj moral biti tako dragoceno, da bi se medtem tako slabo igrali z njim, kakor se igrajo oni, ki radi rožljajo s sabljami. Le tam, kjer gre za velike koristi vsega človeštva, v prvi vrsti na polju znanosti, je končno tudi tako dragocena žrtev, kakor je človeško življenje, razumljivo in vsaj do gotove meje upravičena.

V svoji skromni hišici v Legbourneu v Angliji je padla na oltar znanosti nova žrtev, umrl je 62 letni zdravnik dr. Alfred Smith, eden izmed 18 prvih znanstvenikov, ki so raziskovali in uporabljali X žarki v lečenju. Že leta 1913, ko je bil radiograf v splošni bolnici v Coventry, ra je napadla kožna bolezni, ki so jo bili povzročili X žarki. Čez pet let, in sicer baš na dan zmage 1. 1918, so mu morali nogo odrezati. Pohabljen in deloma slep se je zatekel v svoji rojstni kraj, kjer je bo-

lezen počasi požrla vse njegove prihranke tako, da je moral nazadnje prodati celo svoje znanstvene instrumente in aparate. Siromaščo je pa prenašal enako potrežljivo, kakor je v začetku svoje znanstvene kariere delal in kakor 1889 kot medicinski žrtvoval kos svojega mesa, da je rešil boznika, ki se zdaj zdrav in srečen živi. Nekoč je žrtvoval tudi kri za transfuzijo bozniku v bolnici, kjer je deloval.

Iz popolne bede ga je rešila pokojnina v znesku 35 šilingov tedensko, ki jo je dobil od Carnegiejeve nadace, in Smith si je s tem denarjem napravil skromno kurjo farmo. Tu je živel s svojo mlajivo ženo in hišici pohabljajo in napol slep tako potrežljivo in takrat zadovoljen s svojo usodo, da so ga vse občudovali. Če mu je ta ali omen dejal, da je junak, je skromno odgovoril, da ne čuti v sebi morale pravice nazivati se junak, ker ni vedel, da bo imelo njegovo znanstveno prizadevanje take posledice.

Z babico se je hotel oženiti

V San Franciscu je priobčil neki list te dni oglas, da je 21 letni fant nevesto. Najvažnejši pogoj je bil, da bi imela nevesta čim več denarja, starost in zunanjost sta pa postranskega pomena, saj ni glavno, da ima človek na krstnem listu napisano, da je star toliko in toliko, temveč glavno je, kako se počuti. So žudje, ki se čutijo z 20 leti starce, naveličali so se življenna, izčrpani so in siti vsega, tako da bi se najraje preselili v večnost, na drugi strani pa zopet vidimo stare ljudi, ki so pa še izredno mladostni. Pa tudi zunanjost ne more biti več odločilna, saj vemo, da lahko kozmetika in piastična kirurgija marsikaj popravita, kar je narava pokvarila. Sicer pa zunanjost često tudi varja. Lepi žudje so poleg tega navadno domišljavi, a z domišljavcem živeti je težko. Dolgov pa ne plača nobena kozmetična kirurgija, niti ne moremo trditi, da bi se dogovori odnosno upnik na starata leta počutili mlade, nasprotno, čim starejši je dolg, tem več človeka teži.

Fant je torej iskal bogato nevesto in oglasila se je 62 letna vdova, ki se je baje v fanta na prvi in drugi pogled zaljubila. Ker je ženin stál v tri, naj bi se čim prej vzel, kajti na drugi strani so sliši vanj upnik, si nista imela kdaj povedati, kdo in od kod sta, niti opisati si svojih rodbinskih razmer. Sele v uradu, kjer sta hotela skleniti civilni zakon, se je izkazalo, da je nevesta ženinova babica in da bi se bila torej poročila z vnukom. Vnuk je misil, da je babica že davno umrla, babica pa sploh ni vedela, da ima vnuka. Tako zakonska zveza ni mogla biti sklenjena in ženinov upnik so se obrnili pod nosom.

Dober trgovec.

Mihel vsako leto čestita stricu za god in dobi 10 Din. Striček, mu je dejal letos, ali bi ne mogel čestitati obenem tudi za prihodnje leto? Saj bi storil to za 15 Din.

Če mož smrči

Pariško civilno sodišče bo morallo odgovoriti na kočljivo vprašanje, ali je zadosten razlog za ločitev zakona, če mož v spanju smrči. Gre za neko igralko, ki hoče imeti po večernih predstavah ponovi vsaj doma mir. Njen mož je višji državni uradnik in vsako noč junaško smrči v prijetni zavesti, da je svojo dolžnost vestno izpolnil. Morda ima prenizko vzglajevati ali pa ima v nosu polipe, skratka smrči tako, da se kar stene tresajo. Po 15 letih zakona so ženi končno odpovedali živci in zdaj zahteva ločitev zakona, češ, da moževega smrčanja ne more več prenašati.

Mož je prosil, naj bi se dal operirati, pa je naletela na gluhu ušesa, kajti mož kirurgemu možu nič kaj ne zaupa. Potem je hotel, imeti žena posebno ločeno spalnico, pa je zopet naletela na odpor, ker mož trdi, da je bil vzgojen na takih principih in da pod nobenim pogojem ne dovoli, da bi se zakon kakorkoli zrahljal. Pripravni obravnavi je mož izjavil, da si ne da odstraniti polipov iz nosa in da ne dovoli ženi posebne spalnice. Dejaje, da je z ženami kakor s kirurgi, človek nikoli ne ve, kakšen bo konec. Ženin zagovornik je dejal, da smrčanje enega zakonca sicer ne more biti zadosten razlog za ločitev zakona, ker drugi zakonec pri dobro volji ne more biti smrčen za tako važno ovoiro, pač se pa izpremeni smrčanje v nasilje, če mož zlorablja zakonsko oblast in to, da si ženi, naj se mu ukloni, ne da bi storil računal z njenimi potrebnimi in željami.

Imeniten kanarček.

Prodajalec v trgovini, kjer prodaja ptice: Evo, to je imeniten poštni kanarček, kakor pravi šef. Prodan je bil najmanj še 50-krat, pa se vedno najpozneje čez dve uri vrne.

Med bankirji.

Prvi bankir: To je grozno, strašno! Samo včeraj in danes sem izgubil najmanj pol milijona. Najhujše pa je, da sem izgubil celo 500 Din svojega denarja.

Dvoboj zaljubljenih slepcov

Oaklandska bolnica v Ameriki mora odstranjevati posledice zaljubljenosti in ljubosumnosti dveh slepcov. Končno besedo izpovgoril še sodišče. Slepček Joe Parker se bori s smrtnim, drugi slepček Manuel Lioon pa sedi v zaporu. Slepčka sta se bila spopadla na nož. Prvi je bil star 45 let, drugemu je pa 38 let. Oba sta se bila seznanila pred dvema letoma s 45 letno Ellen Aguillarjevo in se zanjih zadržala v njo. Parker je postal prijatelj, skupna ljubezen je pa nju nujno prijateljstvo uničila in ju napolnila z mrzno. Parker je postajal od popravila vsak svoj pot v kovala načrte, kako bi se drug drugemu osvetil. Kmalu je dosegla napetost med slepcema višek. Sestala sta se in poklicala kriminalci, s kom hoče živeti. Ellen se je odločila za starejšega. Med slepcema je prišlo do dvojboja na nož. Bil je strašen spopad dveh smrtnih sovražnikov, ki sta si stregla po življenju. Napadala sta se kakor dve krovločni zveri. Mahala sta z noži in si zadajala globoke rane. Čim bolj sta bila okrvavljeni, tem besnejše sta se obdelavala z noži. Ko so ju končno ljudje opazili in poklicali policijo, je Parker že ležal v mlaki krvi in umiral, Lioon pa je na našla policija tudi vsega okrvavljenega, že za vogalom bližnje hišo.

Tri možje je imela

Samaroni-Mouladet-Bardet se piše žena, ki je brez svoje krvide več let živel v trigamiji. Zadevo ima v rokah pariško civilno sodišče. Prvi mož je strašen, ki je bil Italijan Samaroni, od katerega se je ločila in odpotovala iz Italije v Francijo. Italijanski zakoni ne pozajmo ločitve. Francija ima pa svoje zakone in tako se je omogočila žena v drugi poročila se je tretjič s trgovcem Bardetom, ki se pa z njim ni razumela in zdaj se hoče ločiti. Ta čas se je pa preselil njen prvi mož v Francijo in postal francoski državljan. S tem sta izgubila vseh druga dva zakona, ker je prvi še v večjavi. Tako se je žena s tremi imeni zapletila v tožbo s svojimi tremi možimi. Od prvega in tretjega se hoče ločiti, obenem pa zatevata, naj bi s sod